

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

W piątą rocznicę „Cudu nad Wisłą”

Do stóp Królowej Korony Polskiej śpieszą rzesze pątnicze z dziękczynnymi modły za cud wybawienia.

W dniu dzisiejszym przypada piąta rocznica cudownego ocalenia Polski od najazdu bolszewickiego. Gdy watahy dzikich najeźdźców zalały połowę kraju, przybliżając się w pośpiesznym marszu do stolicy, gdy zewsząd dochodziły hijobowe wieści o nowych porażkach przemęczonych pośpiesznych marszem oddziałów polskiej armii i gdy w słabych sercach nadzieja ocalenia już słabła — akurat w sam dzień Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny garstka walecznej młodzieży, zachęcona do czynu nieustraszoną męstwem ks. Skorupki z wiarą w sercu i ufnością w miłosierdzie Boga uderzyła na wroga, nie szczędząc krwi i ofiar z życia za wolność umiłowanej Ojczyzny...

I stał się wówczas cud, który przyrównać można do cudownego ocalenia Jasnej Góry od nawały szwedzkiej, — kohorty najeźdźcy wstrzymały swój rozpęd, rozbiły się ich ataki o męzne pięści obrońców i po krwawej a zaciętej walce zmieszali się ich szki.

Rozpoczął się odwrót, który wkrótce zamienił się w sromotną ucieczkę i ostateczną klęskę czerwonej armii.

„Dzień Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, ściśle zespolony z dniem tryumfu wiary nad bezbożnymi doktrynami czerwonych terrorystów, z wielkopomnym sukcesem oręza polskiego nad przemocą czerwonych zbiorów, wyruszających poprzez ziemię polską na podbój Europy — dzień ten w sercu każdego Polaka odbija się echem radosnego wzruszenia i wdzięczności dla Orzędniczki Naszej Najświętszej Panny Jasnogórskiej.

Tradycyjnym zwyczajem dzień Wniebowzięcia czczony jest na Jasnej Górze wielkim dorocznym odpustem, na który przybywają z najodleglejszych zakątków kraju liczne rzesze pątników, aby u stóp Cudownego Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej zanieść dziękczynne modły przed Tron Najwyższego.

Od czasu cudownego ocalenia Polski od inwazji bolszewickiej, święto Wniebowzięcia zespolone jest z drogą dla każdego Polaka rocznicą „cudu nad Wisłą” posiada więc tem głębsze ideowe znaczenie, łącząc w umysłach pobożnego ludu polskiego święto religijne ze świętem narodowym.

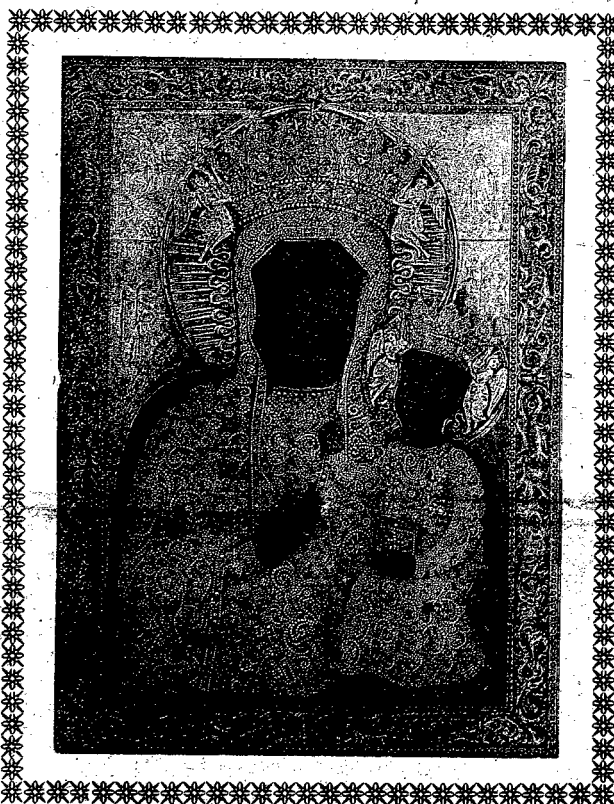
Pomimo, że już od lat pięciu nie zagraża nam niebezpieczeństwo przemocy fizycznej okrutnych katów i wicherzyli z Wschodu, tem niemniej nie powinniśmy spoczywać na laurach bojowej chwały, dopóki siewcy czerwonej zarazy gnębą bezkarnie i wynaradawiają naszych rodaków tam za kordcem, w oczekującej krwią niewinnych ofiar bolszewji. W granicach Ro-

si pozostaje obecnie jeszcze z górą milion katolików polskich. Pozostali liczni już kapłani torturowani są w więzieniach lub skazani na stracenie, wraz z nimi zginie i wjara w sercach rozsiansych na terenie bolszewji pola-

Dzieje się gorzej! Bolszewicka komuna, nie kontentując się krwią i pozogą na własnym terenie, operuje bezkarnie po całej Polsce. Za Judaszowe srebrniki, obficie rozsypane po naszym kraju, tworzą się jacejki zbrod-

nych doktryn i wywrotowych hasel. Przed tą inwazją wewnętrzną czerwone zarazy powinny obecnie oświecone sfery społeczeństwa bronić pobożny i przywiązany do świętej wiary, ojców lud polski.

Jak ongi za wstawiennictwem Najświętszej Marii Panny stał się cud nad Wisłą, tak w obecnej chwili nieśmy korne modły do stóp Królowej Korony Polskiej, aby odwróciła od nas zagrażające nam niebezpieczeństwo czerwonej zarazy. Bo wtedy tylko Polska zajaśnieje potęgą i chwałą, gdy w sercach ludu polskiego kult do Matki Boskiej Częstochowskiej zespoli się w żywym ogniu miłości z bezgranicznym umiłowaniem wszystkiego co polskie i narodowe, w umiłowaniu naszej ukochanej Ojczyzny R..

Wieża Jasnogórska.

(Wspomnienia).

Dnia 16-go sierpnia 1900 roku rano Warszawa, a za nią cała Polska, jak długa i szeroka, nie bacząc na dzielące ją podówcze wraże kordony — została wstrząśnięta do głębi serca — wia domością w nadzwyczajnych dodatkach czasopism zamieszczoną — treści następującej:

„Klasztor Jasnogórski w płomieniach”! Następna zaś wiadomość głosiła:

„Z powodu powstałego pożaru naszczycie wieża runęła. Kościół i klasztor ocalały”.

Odetchnęły ranniej serca polskie i wartkim strumieniem popłynęły ofiary na odbudowę wieży, by w większej okazałości i majestacie wystrzeliła w niebiosa — na lepszą dolę Narodu!

Cwierć wieku t. j. 25 lat minęło od tej pamiętnej chwili, która niezatarte niczem w umyśle pozostawiła wrażenia.

Mieszkałem wówczas w domu fabrycznym na Częstochowianie. Z okien mego pokoju rozciągał się piękny widok na miasto z królującą nad niem Jasną Górą.

W dniu 15 sierpnia udawałem się właśnie na spoczynek, gdy zastanowił mnie niezwykły blask i płomień „ogni sztucznych”, urządzanych zazwyczaj na wieży w czasie większych uroczystości. Jeszcze nie zdolałem zdać sobie należytej sprawy z dziwnego widowiska, gdy trąbki strażackie i krzyki ludzi na ulicy ujawniły całą grozę położenia.

W kilkanaście minut jechaliśmy w pięciu na Jasną Górę.

Ówczesny komendant Straży Ogniowej Fabrycznej zaczął szykować do wyjazdu swoją drużynę.

Po przybyciu do klasztoru zastaliśmy Miejską Straż Ogniową już przy pracy. Prąd sikawek nie sięgał jednak do szczytu, który płonął jak zapalka na tle cichej, gwiaździstej nocy sierpniowej.

Szczyt wieży był drewniany. Kolumny z drzewa obite blachą miedzią na gorzały równym, spokojnym płomieniem. Wreszcie czubek wieży z krukiem i krzyżem pochylił się i z traskiem runął na ziemię, lub na okalającą wieżę dachy.

Była wielka obawa, aby nie powtórzyła się tragedia z czasów Sobieskiego, kiedy to wieża w czasie pożaru runęła na dach wielkiego kościoła. — Wnętrze wtenczas spłonęło, a z niem i bardzo cenne obrazy, zwłaszcza w wielkim ołtarzu.

Straż pracuje z wysiłkiem i naraża niem życia, niedozwalając ogniowi roa

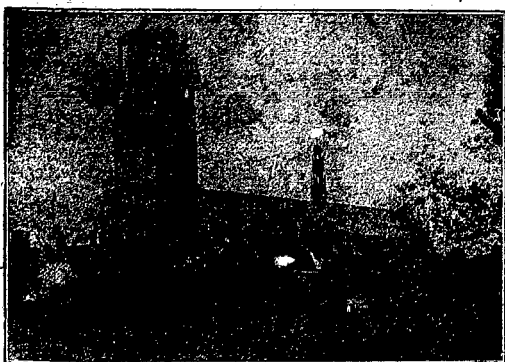
ków, a wraz z wiarą zaginę i uczucia narodowe polskie. I może nadejdzie dzień, w którym spełni się bolesna skarga Jeremiasza proroka: „dziatki prosily o chleb, a niemasz, — ktoby im go udzielił”.

Już obecnie płaczą tam matki polskie, gdy widzą poniewierkę swych dzieci. Płaczą tam wszyscy krwią serdeczną, gdy zwyrodniali zbroje i bandyci, których miejscem właściwym winna być szubienica i katorga, mordują bezkarnie niewinnych i znęcają się nad skazańcami w sposób nieludzki, okrutny.

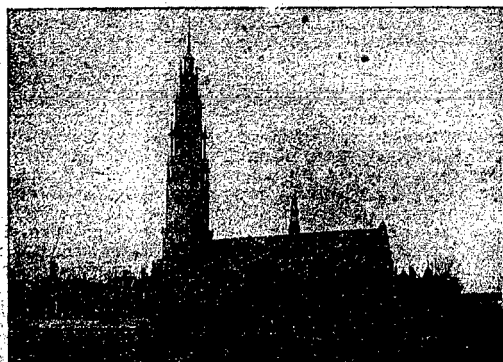
I czynią to w obliczu całej Europy, w obliczu katolickiej Polski, która mity!

nicze policja wciąż je wykrywa, ale źródniarzy nie dosiada karząca ręka sprawiedliwości, wywożeni są jako więźniowie zamienni do bolszewji, gdzie czeka na nich władza i zaszczyty jako nagroda za popełnione w ojczyźnie kraju zbrodnie. To rozczuchawaia złoçyciów i wicherzyli i walkę z czerwona zaraza wewnątrz kraju utrudnia

Przy obecnym stanie rzeczy, świętym obowiązkiem chrześcijańskiego społeczeństwa jest obrona kraju własnego nie przed inwazją zewnętrzną, które to zadanie w razie potrzeby chlubnie spełni doświadczona armja polska, ale obrona serc i umysłów polskich, obrona dusz wiernych przed zarazą bezboż-

Wieża klasztoru Jasnogórskiego po spalaniu w dniu 15 sierpnia 1900 r.

Klasztor Jasnogórski z wieżą w stanie obecnym.

ELEONORA GLYN. Pod wrażeniem Sfinksa

Tłumaczyła z angielskiego Hajota. Opowiadanie Valonne'a wzruszyło silnie Tamiarę. Ogarnął ją bezgraniczny żal. Och! czemuż los nie dozwolił aby on pokochał ją prawdziwie i aby mogli być szczęśliwi. Jakże starałaby się uspokoić go, być dobrą, tliwą, posłuszną i wnieść uspokojenie do jego duszy.

Dzys właśnie w tej chwili Kola wszedł z miną lekceważącą i zuchwałą, i zaczął żartować z Valonne'a a potem zwrócił się do niej powiedział coś, co znów zapiekło ją do żywego, poczem podał jej ramię, jako obcemu gościowi, a ona kipiąca z bezsilnego oburzenia poszła z nim do jadalni sali.

Obiad był bardzo ożywiony, Hrabi-na Olga i lord Courtray, wyglądali, jak gdyby nie tracili czasu. Jack doszedł już do stadium czepstw, co oznaczało u niego wysoki stopień serowej temperatury. Po drugiej stronie Tamiary siedział mąż Soni, książę Zofenczew-Zasiekin. Całe towarzystwo przesadało się wzajemnie w weselości i dowcipach. Ale rej wiódł Kola; nikt mu dorównać nie mógł.

Był tak niewysłowienie czarujący w charakterze gospodarza domu, że Tamiara wprost nie śmiała spojrzeć na niego, by nie zniknąć i nie uleść temu czarowi.

Zwróciła się więc do swego sąsiada z prawej strony i rozmawiała z nim a raczej słuchała jego rozwlekłych wywodów o Moskwie, ale myśli jej były gdzieś indziej, choć ilekroć Kola przemówił do niej odpowiadała mu jaknajzwyczajniej z wystudjowaną grzecznością i chłodem.

Gdy wrócił do salonu, zastąpił z cześć komnaty w głębi opróżnionej z mebli i poustawiane w półkole krzesła. Jakcoż wnet weszła trupa rosyjskich tanecerzy i kilku Kozaków, oraz muzykantów w narodowych strojach.

Tamiara i lord Courtray widzieli już podobne tańce w Londynie, gdy wędrownie trupy dawały przedstawienia, ale były to tylko blade odbicia tej wery i tego żywiołowego rozmachu, jakiego teraz byli świadkami.

Zachowanie się Koli względem tych ludzi przypominało obejście dobrotliwego pana z ulubionymi psami. I u czuciu to musiało być wzajemne, bo oni ze swojej strony patrzyli mu w oczy z psiem uwielbieniem i ślepem przywiązaniem.

Kola siedział przeważnie za krzesłem księżnej Andraceuty i rozmawiał z nią pocichu, ale raz po raz zbliżył się do księżnej Soni lub hrabiny Olgi, wreszcie usiadł tuż za Tamiarą i oparł się o poręcz jej krzesła.

Nie mówił do niej, ale samo jego zbliżenie wystarczyło, by przejąć ją tym rozkoszniejszym dreszczem, którego się tak lękała, bo ją poprostu obezwładniał.

Wiedziała, że gdyby tylko przemówił do niej łagodnie, zmięknęłyby odrazu i pragnęłyby tylko znaleźć się w jego objęciach. Wyprostowała się więc by odsunąć się od niego, jak mogła najdalej; poczem wdała się w ożywioną rozmowę z Stefanem Strongiem.

Kola wstał nagle i wrócił do księżny. Wkrótce też wnieśli stołki i kolację i nastąpiło ogólne poruszenie.

Tamiara raz jeszcze wymknęła mu się, gdy przystąpił do niej z widocznym zamiarem porozmawiania. Była to dla niej jedyna droga; półśrodkami nie się nie zdały. Zanadto go kochała, by pozwolić sobie na najłżejsze ustępstwo. Czują, że wtedy, nie potrafiłaby już zapanować nad sobą.

Stali przez chwilę sami; a on, patrząc jej namiętne w oczy rzekł: — Tamiaro, czy wiesz, że doprowadzasz mnie do szachu? Jest że to rozsądne, jak sądzisz?

— Doprawdy nie dbam o to, czy moje postępowanie wydaje się księciu rozsądne, czy nie — odrzekła. — Jak już powiedziałam, chcę być panią swojej woli i robić co mi się podoba.

I zebrawszy wszystkie siły przyobłęła swą śliczną twarzyczkę maską obojętności.

Niechże się więc tak stanie — rzekł, i odszedł niezwłocznie, poczem już ani słowem nie odezwał się do niej.

Na skutek długiej jazdy sankami wszyscy byli potrosze senni i wbrew zwyczajowi gotowi do rozejścia się o-

koło pierwszej; Kola zaś, ku ogólnemu zdziwieniu nie sprzeciwiał się temu.

Ostatnią myślą Tamiary, nim zamknęła oczy było, jak bardzo nie powiodło jej się w tem pozorze powodzeniu. Kochała go szalenie i oto, miała się z nim rozstać, może na zawsze i powrócić do domu. A jeżeli dokuczyla mu, to również nie było pocieszenia. Stokroć byłaby wolała zakosztować szczęścia w jego objęciach!

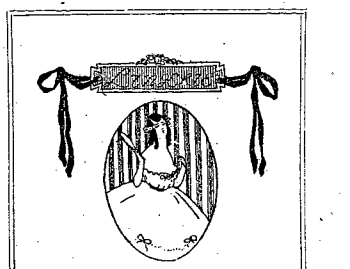
Tymczasem Kola przywołał swego majordoma Iwana i wydał następnę rozkazy temu pokornemu słudze: Wczesnym rankiem maza jutrz mocno napałn w piecu w szafasie przgotuj coś do zjedzenia — zimne przekąski — a także koniak i szampa.

Naoilwiż zamęk, a klucz niech będzie w kieszeni mojej szuby — zawołał za nim jego pan. Poczem zapalił papierosa i rozsunął ciężkie firanki spojrzal w okno.

Noc była czarna; śnieg jeszcze nie zaczął padać.

Wszystko zapowiadało się dobrze.

(d. c. n.)

Papeterie pocztówki. ALBUMY - PORTEFELE, NOTESY - SCYZORYKI, PIORA - OŁAWKI, PAPIER - KOPERTY, ATRAMENTY - KAŁAMARZE, KSIĄŻECZKI - MALOWANKI, LALECZKI - PAPIEROWE, WOJSKO W ARKUSZACH, PAPIER pakowy i higieniczny, SERWETKI - BIBUŁKI, POWINNOWANIA - LAURKI, FARBY - PEDZLE, pedzelki i t. p. przedmioty niezbędne dla każdej wytwornej pani, praktycznej gospodyni, dżentelmana, ucznia, pensjonarki i dziecka.

SKLEP „GONCA” II Aleja № 26. - Telefon 50. CENY UMIAKOWANE. OBŚLUGA UPRZEJMA.

Panie, dbające o swą cerę używają tylko Crem „Lactolin”. Jest najdoskonaliejszym i wypróbowanym kosmetykiem dla pielęgnacji cery. Przeciw czernocności, chropowatości, piegom, pląmom, wągrmom i opaleniom. Udelikatnia i wybiela twarz. Dla panów po goleniu i masażu jest najlepszą antyseptyką i zabezpiecza od wszelkich podrażnień i pęknięcia skóry — utrzymując jej elastyczność.

„Patefon” wył. przedstaw. Tow. Akc. PATE. Zawiadania Sz. Kliencie, że na czas remontu lokalu frontowego sprzedaż odbywa się w tym samym domu wejście z bramy. Rowery na raty!

NOWOOTWORZONY PIERWSZORZĘDNY SKŁAD FUTER SAMUELA KATZA w Częstochowie II Aleja 20, tel. 2-12. Poleca na nadchodzący sezon wszelkiego rodzaju futra damskie i męskie jak: palta karakulowe, fokowe i łapkowe, szale, etole, wydry, liry, elki i t. d.

H. IMICH II-ga ALEJA Nr. 16 w PODWÓRZU. Farby, pokosty, cement, gips. Papiery: Pisemny, pakowy i tektura.

ZAWIADOMIENIE. PRYW. LEKCJE BUCHALTERJI MIECZYSŁAWA ROZYNESA W CZĘSTOCHOWIE. rozpoczynają się dnia 1-go września r. b. nauka trwa 4 miesiące. Absolwenci otrzymują po złożeniu egzaminu formalne świadectwo (dyplom) według uzdolnienia, wydane przez Profesorów Nauk Handlowych w Krakowie.

PAKI SKRZYNIĘ Walcówka do sprzedania. Wiad. Adm. „GONCA” II-cia ALEJA Nr. 52.

LeKarcz-Dentysta Stanislaw PARCZYŃSKI ul. Dąbrowskiego 6, I piętro. Przyjmuje od 10-ej-1-ej i od 5-ej-7-ej.

Z małym Kapitałem do majątku dojdiesz, kupując od 8 do 16 sierpnia r. b. parcelę pod dom własny i ogród. W najbliższej i najzdrowszej części Częstochowy, za Jasną Górą na Lisicach, przy szosie do Wierzęcy wprost drogi do dworu.

Na raty i za gotówkę! ARTYSTYCZNA PRACOWNIA RĄBÓW WIELKIENI MARJI PIĄTKOWSKIEJ III Aleja 55 m. I parter, z bramy na lewo. Wykonuje: Sztaudary cechowe i narodowe, chorągwie kościelne, ornaty, kapy, damatyki, stoły, buray, sukienki na puszki, towale, baldachimy, poduszki i szaty, umbrakulony, hafty sztonowe, bieliznę kościelną, bieliznę damską, męską, dziecięcą i podszewki. Wszelkie hafty kolorowe, złotem i białe. Na zamówienie wykonuje formy na garnce obę i bieliznę wszelkiego rodzaju. Rysuje ładnie i monogramy.

„Szwajcarskie gorzkie ziolo” (z Kogutkiem) znakomicie ułatwiająca funkcje organów trawienia. Idealny naturalny środek przy chronicznych zaparciach i przewlekłym otyłości. Sprzedaje apteki i składki.

Poszukuje wspólniczki fachowej z niewielkim kapitałem w celu założenia pracowni sukien. Dam lokal i współpracę Oferty „Wspólniczka” w Adm. Gonca

Homoroidy Czopki hemoroidalne A. Gąseckiego znane dawniej pod nazwą „Varicol” usuwają ból, pieczenie, krwawienia, swędzenia najmniejszą guzy (zylaki) Ządać w aptekach.

Ogłaszajcie się w „GONCU CZĘSTOCHOWSKIM”, najpoczytniejszym piśmie miejscowem.

